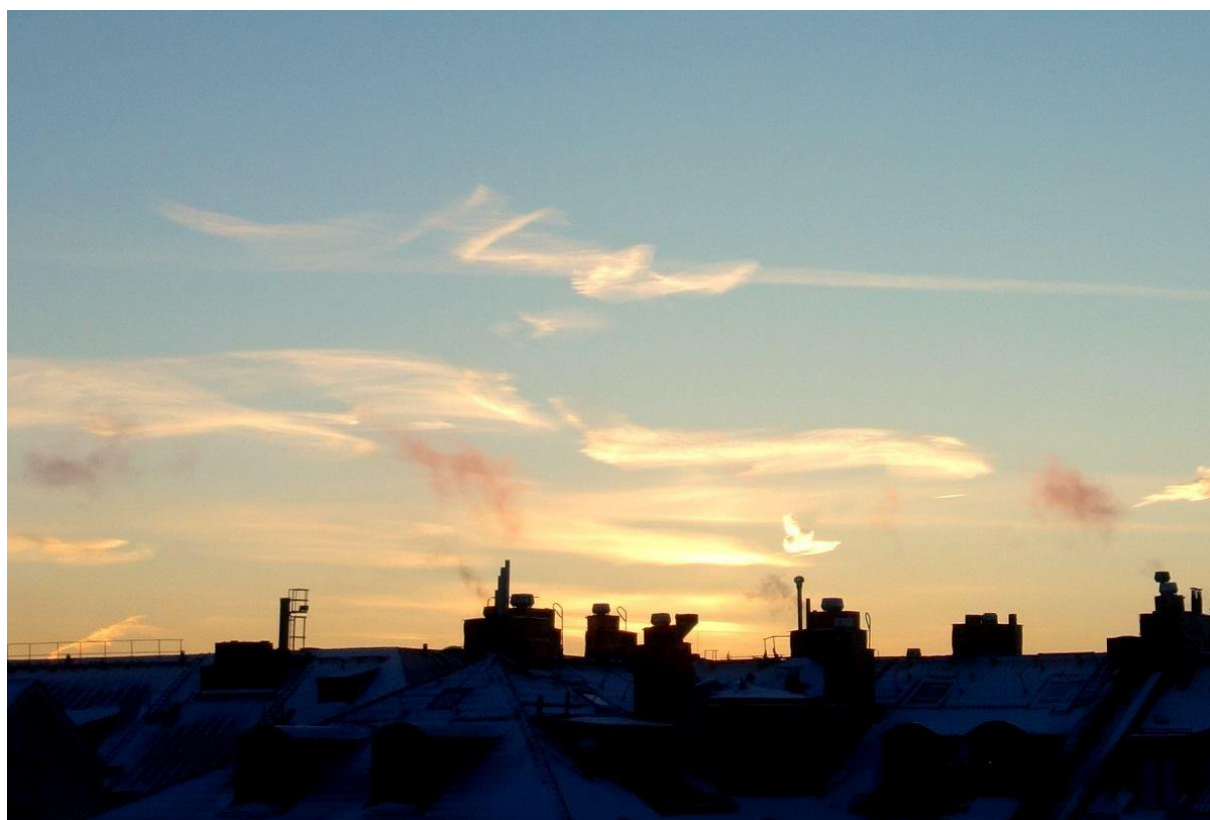

25 waka från Södermalm

Text och bild: Staffan Castegren

Förord

En waka är en femradig dikt med stavelsemönstret 5–7–5–7–7. Det är en diktform som passar mig, en flanör på Södermalm som har tid att tänka på små detaljer och enstaka ord. En källa till inspiration är den klassiska japanska lyrikantologin *Sånger från Ogura*.

Det finns nästan alltid en taktvila i en waka. Den ligger oftast, men inte alltid, mellan tredje och fjärde raden. På så sätt delas dikten in i en överstrof och en understrof. Den tretradiga överstrofen utvecklades senare i den japanska lyriken till haiku.

Det är vanligt med alliterationer i waka, men de bör användas sparsamt. Man bör även undvika överlastat symbolspråk. En årstid eller en geografisk plats kan skapa atmosfär. Somliga av mina sånger beskriver vår tid, andra är minnen från när jag gick här som barn.

Bilderna har ingen direkt illustrerande funktion. Jag har tagit dem på Söder under mina dagliga promenader. Möjligen kan de sägas ha en ton och en grundkänsla som sammanfaller med sångernas.

Natten sveper in
den mörklila syrenen
i osynlighet –
Dofterna från Fåfången
tumlar ljudlöst ned mot sjön

Som tärnor flög vi
fritt över fjärdens vatten –
Nu går jag ensam
jordbunden och modstulen
på Monteliusvägen

Blek gryning över
den tomma kyrkogården
En tidig koltrast –
Och jag, sent hem, berusad
hos Vreeswijk och Stig Sjödin

Gatukontoret
har öppnat ett takfönster
mot det förflutna –
Mylla av mänskligt avfall
och Fatburns döda fiskar

Jag drömde jag gick
den branta Besvärnsbacken
i pliktfyllt uppdrag –
Vaknade, lätt förvirrad
när katten nös i solen

På hemväg från dig
Äppelblomsvinden vit i
Skinnarviksparken –
Blind av kärlek och lycka
ser jag inte snön som yr

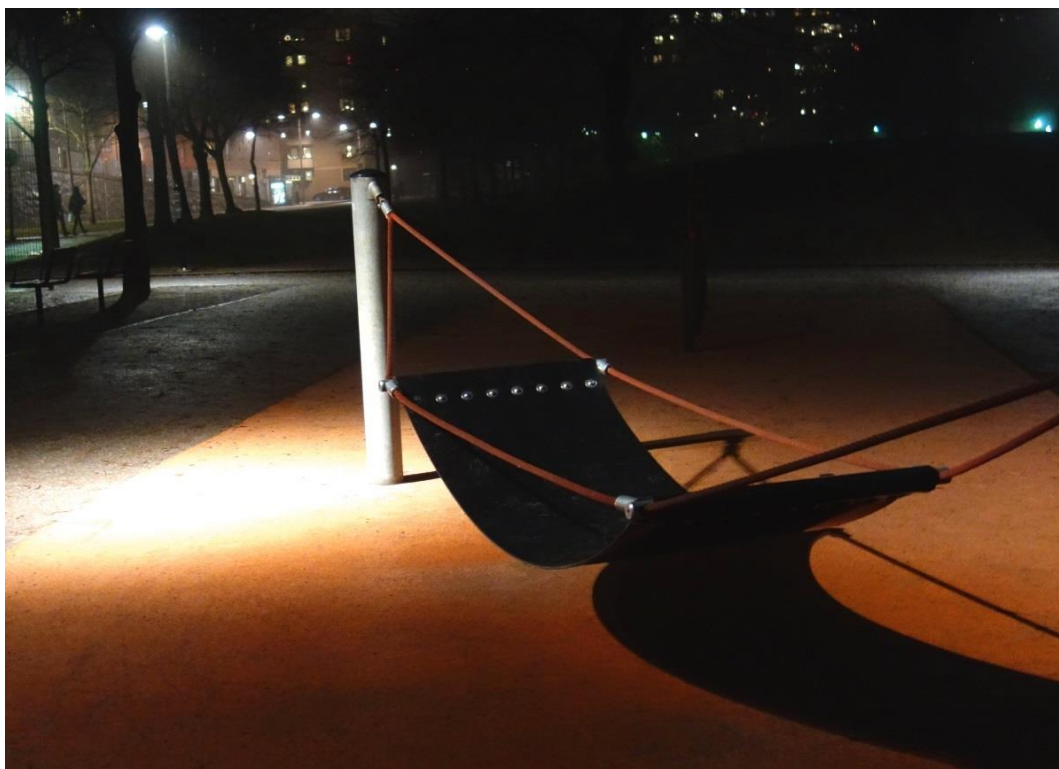
Jag minns en cykel
gulgrön av sjögräs och dy
dränkt vid Pårsundsbron –
Jag var liten då och blev
förvånad, ledsen och rädd

Sädesärlorna
liknar badmintonbollar
frasande lätta –
Svorrar runt om likbilen
vid Allhelgonakyrkan

Jag flyger utför
Hargränds kullerstensbacke –
Ett liv senare
gräver jag ut den doften –
Minnets arkeologi

Följ mig fläkt av hägg
in i min älskades famn
Bölja blå gardin –
Nu badar Åsöbergen
i sommarnattens doftregn

Demonstranterna
stolpar struttande nedför
backen mot Slussen –
Första maj, solidariskt
sträcker vi knälederna

Oktoberskymning
Kajorna talar sorgset
i Tantolunden –
En liknande dag i fjol
valde du en egen väg

Nylagd svart asfalt
Vit rök bland kala buskar –
Vinterfjärilar
på Ansgariegatan
1957

Snömodd och snålblåst
Doften av sura kappor –
På tians spårvagn
nynnar konduktören tyst
Sakta vi gå genom stan